

OKNO

PODZIM 1976

ROČNÍK VIII ČÍSLO 34

OKNO

informativní bulletin

z d a r m a

Vydavatel: NEDERLANDSE STICHTING COMENIUS
postbus 244
H A A R L E M - N L

Toto číslo "PODZIM 1976"
bylo vydáno v září 1976

Telefon: 023 - 339413
Číslo postgira: NSC 1997891
OKNO 1783305

DOBROVOLNÉ PŘÍSPĚVKY

na tiskový fond OKNA, které nebudeme zveřejňovat, pošlejte laskavě na některé uvedené postgiro.

DĚKUJEME VÁM !

Kresba titulní strany:
akad. malíř Jan Dostál

V. Janko Jesenský

NA JANIČÁRA...

*Na janičára treba janičár,
Zažmurte oči, čo sa v slzách máču,
zakryte dľaňou umáganú tvár,
zaduste v hrdle chabé slová plaču!*

*Nie barana, na vlka treba vlk.
Nie prosiaca dľaň, tvrdá päšť nám svedčí,
nie smútok v tvári, ale pomsty blk,
nie poklony, lež oceľové reči.*

*Na výške svet ten vidno dokorán,
v údolí úzko, samé vrchy, skaly.
Len s výšky hľadáme, pozdraví sa pán,
len kráľmi buďme, uctia si nás králi!*

KDY POJEDETE DO PRAHY ?

Australský HLAS DOMOVA priniesl ve svém letošním osmém čísle z 19.dubna velmi poučnou zprávu, kterou pro její závažnost přetiskujeme:

VÝLET DO ČESKOSLOVENSKA

Známe případy dvou čs. posrpnových uprchlíků, kteří odjeli na návštěvu Československa, kde se dozvěděli, že byli odsouzeni v nepřítomnosti do vězení pro neoprávněný pobyt v cizině, byli zatčeni a museli nastoupit trest. Odvolávání se na to, že získali australské občanství a že k návštěvě Československa jim bylo uděleno vízum čs. zastupitelskými úřady, nepomohlo.

Situace čs. uprchlíků ve Spojených státech je v tomto ohledu poněkud odlišná: formálně platí stále dohoda z předválečné doby, dle níž získáním občanství jednoho z obou států ztrácí se automaticky občanství státu druhého. Potíž je v tom, že komunistické státy uznávají zpravidla jen ty dřívější dohody, které jim vyhovují, jinak je dodržují jen na nátlak, když se chtějí vyhnout větší kritice na Západě.

Všimněme si podrobněji případu nynějšího amerického občana československého původu, Břetislava Bednáře z Jersey City, N. J.

Bednář odejel z Československa 27.března 1969 na turistický zájezd do západního Berlína a zpět se nevrátil. V listopadu téhož roku odletěl do Spojených států, kde mu bylo uděleno loni americké státní občanství. V Československu nebyl politicky nijak činný a v Americe nevykonával rovněž žádnou veřejnou činnost. Protože mu v době jeho nepřítomnosti zemřela v Ústí n.L. matka, rozhodl se navštívit otce a matčin hrob.

Na doporučení přátel obrátil se v lednu t.r. na newyorskou cestovní kancelář Health & Pleasure Tours Inc. a její vedoucí, Mr. Handler, ho ujistil, že mu vízum opatří a že může jako americký občan jet do Československa zcela bez obav, i když je opustil ilegálně. Odvolával se též na rozhovor o jeho případu s čs. konzulem ve Washingtonu dr. Tatarem.

Bednář nemusel pak vyplňovat žádné čs. formuláře, cestovní kancelář sama zařídila, že dostal do svého amerického pasu vízum k 30denní návštěvě Československa. Nepsanou podmínkou jen bylo, že poletí letadlem čs. aerolinií a ovšem, že si i vymění 7 dolarů na každý den, který hodlá strávit v Československu. 210 dolarů musel složit před odletem.

Dne 30.ledna t.r. přiletěl Bednář na ruzyňské letiště a byl ihned zadržen policií. Po tříhodinovém výslechu, při němž se stále dovolával dohody s USA a uděleného víza, byl propuštěn s tím, že musí odjet ihned do Ústí n.L. a tam se hlásit na policii. Na STB v Ústí se poprvé dozvěděl, že byl odsouzen v době své nepřítomnosti na rok do vězení pro nezákonný pobyt v cizině - ani jemu ani jeho otci to dřív nikdo neoznámil - a že má nastoupit trest. Znovu se odvolával na to, že je americkým občanem a že má řádné vízum, vystavené čs. velvyslanectvím ve Washingtonu, a žádal, aby se mohl telefonicky spojit s americkým velvyslanectvím v Praze.

Až po několika hodinách a po dalších protestech změnili vyšetřující příslušníci STB tón a tázali se, zda už vyměnil za čs. koruny šek na 210 dolarů za pobyt v Československu. Mohl pak odejít do blízké banky, aby mu provedla výměnu. Po návratu mu čs. koruny odebrali /proti potvrzení, za které účtovali 2 Kčs/ a oznámili mu, že musí do 24 hodin opustit zemi. S pomocí amerického velvyslanectví si pak opatřil letenku Pan American Airlines a odletěl z Československa. Obnos 210 dolarů mu vrácen nebyl.

Pan Břetislav Bednář sdělil také po příletu do USA, že při vyšetřování v Praze viděl vyplněné formuláře, podepsané jeho jménem, ačkoli to nebyl jeho podpis. Kromě toho, že mu hrozilo v Československu vězení, od něhož ho asi zachránilo jen stále dovolávání se na čs.-americkou dohodu, stál ho zájezd - na který mu daly čs. zastupitelské úřady řádné povolení - přes tisíc dolarů.

"Před odjezdem jsem se domníval, že řádné vízum a americký cestovní pas mi zaručují bezpečnost pobytu v Československu a respektování práv amerického občana...", poznamenává nakonec pan B. Bednář.

Tolik HLAS DOMOVA.

Lidská naivita, důvěřivost a lehkomyšlnost jsou bezmezné. Ani to nedovedu dost dobře pochopit: nejdřív na protest proti jednání diktátorské státní moci, různých úřadů, institucí a úředníků v nich odejít ze své, sověty okupované, vlasti - a pak se této státní moci, úřadů, institucí a úředníků, tyto instituce zastupující, doprošovat, abych se mohl do stále okupované vlasti jet podívat...

Všem těm, kteří toho jsou schopni, bych rád zavěsil nad jejich psací stoly - aby to měli stále před očima - výrok mistra světa v letecké akrobacii, Ing. Ladislava Bezáka: "Osud exulanta,

pro který jsme se rozhodli, musíme snášet hrdě!"

Já vím - rodina, matka, otec, sourozenci, snad - dosud - i přátelé... Ale to každý musel přece vědět, že je třeba už nikdy neuvidí, že se už třeba nikdy nepodívá do "svého" lesa, nebude lovit ryby ve "své" říčce, nesedne si ke "svému" stolu v oblíbené hospůdce.

Ale prosit se povýšených komunistických úředníků, kteří nám tajně závidí naše dovolené, auta, domy, volnost a proto nás tak nenávidí a partaj používají jako prostředek jak se na nás a na našich rodinách mstít? Nevím, opravdu nevím - na to musí být žaludek. Nebo se někdo domnívá, že mu bude odpuštěno? To by byla bláhovost a neprozřetelnost nejvyššího stupně - viz shora uvedeně případy! Snad se "pozapomene" - ale jen do doby, kdy se to bude "pánům" hodit. To jsou třeba případy Maráka a Minaříka!

Všechny emigrantské noviny psaly proti amnestii v roce 1975. Ti, kteří na to nedali, trpce dnes svého neuváženého rozhodnutí litují. Jeden citát z došlého dopisu: "... už nikdy bych to neudělala, ale dnes už je pozdě litovat!" A tak zřejmě, pokud se nespálí ještě pár desítek nostalgii trpících, nepoučí se ostatní.

Ale nakonec - žijeme v demokracii a každý má právo se rozhodnout jak mu svědomí velí. Staré dobré české přísloví říká: "Kdo chce kam, pomozme mu tam!"

Jiří Novoveský, Amsterdam

Dovolená v Jugoslavii?

Dostáváme celou řadu dotazů, zda je bezpečné podniknout cestu do Jugoslaviie.

Naše odpověď je jednoznačná: nemůžeme nikomu radit a nikomu zajistiti bezpečnost osobní i jinou. Jugoslávský režim neodpovídá zásadám západních demokracií, takže nelze se spoléhat na právní záruky a právní odvolání.

Jinou otázkou — je otázka morální. Každý uprchlík s azylem při odchodu na západ podával důkaz, proč nemohl žít v zemi s totalitním režimem. Zůstává nezodpověděnou otázkou — proč — když uprchl před totalitou — je ochoten jezdit s azylovým pasem do země, kde vládne komunismus, před kterým utekl.

Toť na rozváženou! Jurko

Pánům

Jiřímu K. z Utrechtu,
Josefovi W. z Amsterdamu,
Karlovi M. z Rotterdamu
a jiným...

"Národní politika"
č. 7 (88)

V JEDNOTĚ SÍLA

Řekněme si hned krátce v úvodu: celý slet působil jako balzám na emigrantovu duši a i když zlomil rekord v počtu diváků s přihlídnutím k dřívějším exilovým sletům, bylo by bývalo potřebné, kdyby místo oněch deseti tisíc přítomných seděl na tribunách stadionu v Letzigrundu v Curychu nejméně čtyřnásobný počet. Ti, kteří nepřišli, mohou jen litovat!

Seznamovací večer v pátek večer v restauraci na břehu curyšského jezera naznačil, že tentokrát nepůjde jen o jistý druh krajanského setkání. Sál pro 400 osob naprosto nestačil, neboť žadatelů o vstupenek byl trojnásobný počet. Vystoupení švýcarských krojovaných skupin bylo přijato se sympatiemi. Sál, kde se promítal film z předchozího sletu ve Vídni v r. 1972, byl přeplněn a zájemci se dívali dovnitř i okny.

V sobotu ráno se rozběhly ve sportovních halách jednak volejbalový turnaj, jednak závody na náhadi, jichž vítězové byli představeni v neděli odpoledne na stadionu přítomným divákům.

V sobotu večer byla v Kongreshausu sletová akademie s bohatým programem, který účinkující předvedli na výbornou. Nelze zde jmenovat všechny solisty; mimořádnou pozornost si vysloužil taneční soubor Sokola Curych, který zatančil polku z opery "Prodaná nevěsta" a "Moravský verbuňk", a Naďa Petzoldová se svými solovými skladbami na harfu. Přiléhavý byl duet z opery "Jakobín" - "My cizinou jsme bloudili".

Ranní jitra hlavního dne - neděle 4. července - se probouzelo do bezoblačného nebe a jak se ručičky hodin blížily k polednímu, stoupalo vedro do neúnosnosti. Vzdor tomu se naplnila hlavní tribuna diváky již dávno před začátkem a tak když Sukův pochod "V nový život" zahájil slavnostní nástup účinkujících, byli tito přivítáni bouřlivým potleskem tisíců a pozdravným voláním. V čele nástupu byla nesena sokolská vlajka, za ní československá a švýcarská. A pak v dlouhém sledu - americká, australská, holandská, německá, rakouská a další. Pozdravný potlesk neustal celou půlhodinu, kdy poslední účinkující se zastavil u určeném místě. Obrovský potlesk si vysloužila americká delegace; patřil zároveň 200-letému výročí prohlášení nezávislosti této nesporně první země na světě.

Po slavnostním vztyčení vlajky zahájil hlavní program starosta Sokola, dr. Hřebík. Jeho slova o tom, že Sokol byl, je a bude politická organizace, které cvičení je jen prostředkem, ale nikoli cílem snažení a která přežila persekuci rakouského mocnářství, Hitlerových hord a přežije i persekuci komunistického režimu, aby donesla jednou svoji vlajku do svobodné republiky, byla přijata s po-

IV. SLET ČESKOSLOVENSKEHO SOKOLSTVA A ZAHRANIČÍ ZÜRICH 2. 4. 1974

hnutím a frenetickým potleskem přítomných.

A pak následovalo jedno cvičení za druhým. Vše bylo organizačně výborně připraveno a celý program zapadal do sebe jako kolečka hodinového strojků.

Pozoruhodné a velmi sympatické bylo společné vystoupení žen s kuželi ze sokolské vídeňské župy a ze župy severoamerické. Švýcarští gymnasté se představili působivým oblečením i nápaditým programem. Vrcholem odpoledního programu byla společná představení žen a mužů, která si nezapadla s dřívějšími podobnými vystoupeními na pražských sletech. Pořad doprovázela 100-členná dechová curyšská hudba, na které byla vidět jasná ruka českého kapelmajstra.

Slet dokázal, co je nám v emigraci třeba: jednoty, obětavosti, snahy a manifestace odporu proti komunistickému režimu kdekoli ve světě i proti okupaci československé republiky sovětskými vojsky. Byla radost vidět, jak velké množství mladých lidí se zúčastnilo tohoto - na dané poměry - grandiozního podniku. Každý musel odcházet s vírou, že pochodeň našeho snažení bude jednoho dne donesena do svobodné Prahy.

Sokolstvo by si mělo stále uvědomovat slova presidenta T. G. Masaryka, která jsou uvedena v záhlaví překrásně vypravené publikace o XI. sletu, kterou vydala Konfrontace v Curychu:

"Každý pravý, opravdu uvědomělý Sokol bude strážcem, tedy politickým a sociálním pracovníkem naší republiky, naší demokracie."

J. J. Staněk

KAM NA DOVOLENOU ?

Máme to starosti! Jen jsme se vrátili z letní dovolené, kde jsme strávili polovinu svých volných dnů, musíme myslet na to, kde strávíme druhou polovinu. Dobrý typ jistě přijde vhod!

Začíná doba pro houbaře a milovníky dalekých horských výhledů v čistém podzimním vzduchu, za chvíli napadne sníh a přijdou vánoce a Silvestr. Teplé moře nás již neláká a roviny "zeměplacky Evropy" - Holandska - rádi vyrůchneme za lesy, za modravá údolí a hory s pocukrovaným čepcem.

Jedte do Rakouska! Do Zell am See, překrásně položeného městečka s kouzelným okolím rakouských Alp. Odtud je možno podnikat výlety na Grossglockner, do Salzkammergut, do Salzburgu za panem Mozartem, do Bad Gasteinu i jinam. Krajina je vhodná pro pěší putování. Celotýdenní "Wanderpass" na tři lanovky a řadu vleků stojí dvě stě šilinků. Za pěkného počasí se můžete koupat v jezeře, je-li chladněji, ve vyhříváných bazénech přímo v Zell am See, v Bad Gasteinu nebo v blízkém Kaprunu, kde je možná i celoroční lyžování. Samotná Zell am See nabízí plnou sportovní využití: jízda na koni, golf, tenis, plachtění, vodní sporty, umělá kluziště, krytý bazén se soláriem a saunou. Na své si přijdou i houbaři a rybáři. Velmi zajímavá jsou lety nad Alpami.

Příjemné večery můžete prožít ve dvaceti večerních podnicích, kde hrají taneční orchestry k poslechu i k tanci. (Dokončení na str. 12)

Komunistické uvolnění napětí

Ceskoslovenský poradní sbor v západní Evropě vydal stejnojmenný informační bulletin, ze kterého Vám přinášíme pasáž nazvanou "Závody ve zbrojení":

Jeden z analytiků světového zbrojení a strategie, Phillip Karber, poradce amerického ministerstva obrany a ředitel ústavu pro studium strategie v soukromém podniku v městě Vienna v americkém státě Virginia, došel k závěru, že v sovětském vojenském vedení propukla bouřlivá diskuze o tom, zda nové protipancéřové zbraně, které se s velkým úspěchem uplatnily v arabsko-izraelské válce, povedou ke změně sovětské vojenské doktriny, která tak dlouho spočívala na masovém nasazení obrněné vozby. Sovětská armáda, více než kterákoli jiná na světě, je postavena na tancích a obrněných transportérech a hlásá koncept rychlého pancéřového průlomu obranými liniemi Atlantického společenství. Po rozboru sovětských vojenských publikací došel Phillip Karber k závěru, že sovětské vojenské úřady učinily až dramatické "čelem vzda!", pokud jde o představy o přežití jejich tanků a obrněných vozidel v moderní válce. Je to výsledek studia průběhu války na Středním východě z roku 1973, kde jak arabská, tak i izraelská pěchota demonstrovaly smrtelný účinek protitankových zbraní. Technologie nových protipancéřových zbraní staví sovětskou armádu před taktickou revolucí a před nutností se eventuálně vzdát zásad průlomu tankovými silami. Nyní jde o to, jak se vyrovnat s novou technologií a jak si zajistit možnosti rychlého tankového úderu i proti zesílenému obrannému potenciálu států Atlantického společenství.

Moderní válka, dojde-li k válce vůbec, se nepovede pouze na souši, ale také na vodě. Sovětský svaz v současné době zdokonaluje jeden model svých raket pro protiponorkový boj a Spojené státy vyrábějí torpédo, které startuje z mořského dna. To jsou dvě nejnovější události z protiponorkového boje, neuvěřitelně nákladné, vysoce tajné a komplexní rivality, která v rozpočtech obou států pohlcuje miliardy dolarů a rublů.

Sovětská raketa - označovaná v kódu NATA slovem "Savage" - byla původně určena k boji proti povrchovým lodím. Nasazení této rakety - případně s jadernou náloží - proti ponorkám a k tomu ještě pokroky v sovětském systému detekce lodí v mořských hlubinách by mohly podle amerických činitelů ohrozit celou ponorkovou flotilu Spojených států.

Americké torpédo CAPTOR, podle spojeneckých odborníků je ještě větším ohrožením pro sovětskou ponorkovou flotilu. Tato torpéda by mohla vážně ohrozit pohyb ruských ponorek úžinami, kterými musí proplout, aby dosáhly operačních oblastí v Atlantiku, v Tichomoří anebo ve Středomoří. Torpéda Captory mohou ponorky, povrchové lodě a i dálkové bombardéry rozsít po mořském dnu, kde budou ležet ve svém skrytu až do okamžiku, kdy průjezd nepřátelské ponorky probudí jejich elektronickou aparaturu. Je tak citlivá a tak důmyslná, že dokáže rozlišit zvuk strojů vlastních a nepřátelských lodí. Po odjištění hlukem nepřátelské lodě vystoupí z ochranného úkrytu torpédo "Vzor 48" a dá se na cestu za cílem.

Když ho mine, je naprogramováno tak, že se otočí, cíl hledá a znovu útočí. Torpédo "Vzor 48" má dosah nad 40 kilometrů, rychlost nad 80 kilometrů za hodinu, vybaveno je jadernou náloží, může zničit nepřátelskou ponorku až na tři kilometry od místa výbuchu.

Sovětský svaz dnes vede, podle údajů Pentagonu, před Spojenými státy ve stavbě raketových a útočných ponorek tři ku jedné. Jen jeho severní flotila v Murmaňsku má odhadem 175 ponorek, z toho devadesát s nukleárním pohonem. Sovětským problémem je nasadit tyto ponorky Barentsovým mořem do Severního Atlantiku, kudy probíhá hlavní námořní linka ze Severní Ameriky do Evropy. Captor, roztroušená po mořském dnu mezi Gronskem a Islandem a mezi Islandem a Norskem, by omezila nebo znemožnila pohyb sovětských ponorek. S touto novou zbraní by bylo možné zatarasit i přístup z moře Baltského do moře Severního a stejně tak i Dardanely, jakožto cestu z Černého moře do Středoziemního moře.

I když Sovětský svaz nevyrobil dosud žádnou podobnou zbraň, jeho systém protiponorkové války zaznamenal v posledních deseti letech podstatné kroky. Výzkumu a vývinu nových zbrojních systémů napomáhala oceánografická flotila Sovětského svazu, největší na světě. Skorem všechny lodi, postavené po roce 1965, jsou vybaveny nejmodernějšími sonary a mohou tedy sloužit i ke zjišťování ponorek. Tři sovětské mateřské letadlové lodi třídy Kijev jsou konstruovány a vyzbrojeny především pro boj proti ponorkám. Loď Kijev sama už patří k černomořské flotile, další loď této třídy prochází zkouškami a třetí se staví v Leningradě. Válečná doktrína sovětského námořnictva se i nadále zaměřuje na boj proti spojeneckým zásobovacím konvojům přes Atlantik do Evropy.

Do amerického týdeníku "NEWSWEEK" napsal bývalý ministr obrany James Schlesinger článek, ve kterém se zabývá problémem vojenské rovnováhy mezi Spojenými státy a Sovětským svazem. James Schlesinger napsal m.j.: "Spojené státy zůstávají prvými na světě, pokud jde o určité vojenské kategorie, jako je na příklad taktické letectvo anebo pohyblivost. V určitých kritických oblastech, především co do útočné síly okolo Sovětského svazu, má prvenství samozřejmě Sovětský svaz. Základní otázka však přesahuje takovéto přirovnání. Která strana je si jistější, že dokáže splnit své vojenské poslání? I když k naší vlastní síle připočítáme nemalý počet vojsk, která si vydržují naši spojenci, stále je tu otázka, zda se můžeme oprávněně spoléhat na náš vojenský potenciál, a nebo zda za daných okolností je vojenský potenciál nedostatečný, takže žijeme vlastně ve stálém ohrožení. Na tuto otázku nelze dát přesvědčivou odpověď, protože americké strategické prvenství mizí, význam konvenčních sil roste a stoupá převaha druhé strany, právě, pokud jde o tyto síly. Americké ministerstvo obrany ne přestává zdůrazňovat závažnost sovětské hrozby. Velmi málo podporuje prezidentův názor, že vojensky nás nikdo nepřevyšuje. Tento názor je ministerstvo národní obrany ochotné podporovat nanejvýš potud, že označuje rovnováhu sil za přibližně vyrovnanou."

XV. SJEZD KSČ

neměl sice ve světě velkou publicitu, ale k jeho popularitě nejvíc přispěl zážitek jednoho zahraničního návštěvníka sjezdové Prahy, který ve Vídni na otázku novináře, jaký byl jeho nejsilnější dojem, vyprávěl tuto epizodu: "Za svého pobytu jsem doprovázel svou známou do jeslí, kam šla vyzvednout svého čtyřletého synka. V šatně jsem si přečetl pracovní rozvrh pro dítko tohoto věku na běžný týden, v němž stálo doslova: "Nauč se zavazovat tkaničky do bot a bude hovořit o XV. sjezdu KSČ."

(LISTY - Řím)

Psí dialektika

Boli dvaja bratia. Starší bol ľudák i gardista, mladší zasa komunista, podzemník a potom povstalecký hrdina... Po vojne mladší príhovorom zachránil staršieho, že ho po rokoch prijali aspoň za pomocného robotníka do skladu. Sám sa stal direktorom istého podniku. Roky bežali... Starší stúpал po rebríčku hore - až sa tohto roku našiel ako zástupca riaditeľa. Mladší tiež stúpал po rebríčku, ale dole - až sa napokon našiel v sklade.

Nešlo mu to do hlavy, takáto dialektika!

I rozbehol sa za bratom, aby si veci vyjasnili.

"Nechápem," vraví mladší, "vysvetli mi, braček, - ja, starý komunista, podzemník, povstalecký hrdina, a teraz ma bijú, униžujú..."

"Jednoduchá vec, bratku, nehnevaj sa! Všetko záleží na kádrom posudku! Pozri sa, v mojom stojí v rubrike "súrodenci" - brat: starý komunista, podzemník, hrdina povstania... No a v tvojom? - Brat: starý ľudák, gardista! - Čuduješ sa?"

(HORIZONT - Zürich)

Z exilového tisku

"KANADSKÉ LISTY" píše:

* Předáci sovětského Komsomolu Černyšov a Trepelkov nedostali kanadská návštěvní víza a z jejich přednáškové cesty po Kanadě sešlo. Liga mladých kanadských komunistů, která je pozvala, proti zákazu federální vlády protestovala. * Japonská policie zatkla A. Mačechina, 38, dopisovatele sovětské agentury Novosti v Tokiu, když se pokoušel odkoupit za \$1.000 od důstojníka americké mateřské letadlové lodi Midway údaje o radarech a šifrovacích kódech 7. flotily USA, operující na Dálném východě. * Jaroslav Kopecký, šéf čs. obchodní mise v Dublinu, zemřel nedávno za záhadných okolností. Jeho irská snoubenka vypověděla, že plánoval defekci s taškou plnou dokladů o dodávkách čs. zbraní organizaci IRA a o sítích čs. a sovětských agentů v Irsku a ve Velké Británii. Takřka v poslední

chvíli navštívili Kopeckého v jeho bytě 4 neznámí muži a on krátce na to zemřel. Aktovka se nenašla. * Britský list "Daily Telegraph" přinesl zprávu, že švédská vláda odmítla v listopadu m.r. udělit azyl posádce sovětského raketového torpedoborce "Storoschevoy" v oblasti švédského ostrova Gotlandu. Po tomto odmítnutí se vzbouřenci za vedení politického komisaře Markova pokusili dosáhnout dánských vod. V mezinárodních vodách byla však loď poškozena sovětskými bombardéry natolik, že nemohla pokračovat v cestě. Přes 50 členů posádky bylo při náletech zabito. Markov a 6 důstojníků spáchalo sebevraždu. * Rakouský "Kurier" 2.6. prozradil, že v předvečer intervence Rudé armády v Maďarsku v r. 1956 navštívil Chruščov s Malenkovem jugoslávského presidenta Tita na ostrově Brioni. Tito neměl námitek. * Z komunisty obsazené Kambožde docházejí zprávy o likvidaci celých stavů obyvatel. Postupně zmizeli beze stopy všichni lékaři, lékárníci, učitelé, studenti a bývalí státní úředníci. Odhaduje se, že za poslední rok bylo zlikvidováno přes 1 milion občanů. * V jednom ze svých četných památných projevů vyzval Gustav Husák Alexandra Dubčeka, aby si zpakoval batoh a klidně se vystěhoval pryč. Již příští den pověsili neznámí "pachatelé" zpakovaný batoh na sochu V. I. Lenina v Dejvicích a do rukou mu zasadili hůl. Od toho dne patří Lenina socha k ostře sledovaným objektům v Praze. * Zájezd baletu Velkého divadla ze Sovětského svazu dopadl v Praze neslavně: jedna baletka si na scéně zlomila obě nohy a jeden baleťák byl obviněn ze znásilnění 14ti-leté české dívky. * Čs. režim odmítá volné promítání Formanova "Kukaččího hnízda". Film totiž není jen dokumentem o ústavech pro choromyslné, nýbrž je zřejmou alegorií státního systému, který od člověka žádá, aby se mu do krajnosti přizpůsobil. * KLUB NOVÝCH, Box 520, Postal Station D, Toronto 9, Ontario-Canada, M6P 3K1, vydal serii čtyř pohlednic: Zenkl, Tyrš, pí Benešová a Svojsík a posílá je všem, kteří si o ně napíší, za dobrovolný poplatek. REDAKCE OKNA VELMI DOPORUČUJE!

**CZECHOSLOVAK CULTURAL
CLUB, postbus 82
HAARLEM · Nederland**

Vám nabízí k okamžitému dodání:

Dr. A. Kratochvíl - Žaluji II.....	f	20,--
Josef J. Staněk - Potrestaní.....	f	19,--
J. Henryková - Poslední vlak z babylónu.....	f	17,50
České pohádky - ilustrace R. Kučera.....	f	21,50
O. Valeská - Vůně našich stránek /básně - ilustr./... f	f	11,50
Jar. Kučera - Ecce, homo! /kresl. vtipy/.....	f	11,50
Pavel Javor - Země křižovaná /II.vydání básní/.....	f	11,50

Ceny jsou uvedeny včetně poštovního.

NAPIŠTE SI O NÁŠ K L U B ! Telefon /večer/ 023-339413.

Skautský list č. 7.

Sestry a bratři, vážení přátelé,

skončil letošní třítydenní tábor českých a slovenských skautů z oblasti Holandsko. Vrátili jsme se z tábora, který se letos konal v Rakousku, v nadmořské výšce kolem 900 m, zpět do Holandska, kde již přemýšlíme o naší další činnosti a snad i o budoucím táboře v roce 1977. Těm, kteří na táboře byli se mnou, nerusím o našem "Komárově 76" mnoho povídat. Jsou jistě ještě plni dojmů a vzpomínek. Svědčí o tom slzy v očích našich skautíků při našem loučení, jejich přihlášky na tábor v budoucím roce i telefonická slova díků, chvály a uznání od rodičů.

Těm, kteří na našem táboře nebyli, bych chtěl o něm říci pár slov. Tábor, který se konal od 3. do 23. července v překrásné, turisticky málo navštěvované krajině v blízkosti města Ybbsu v Rakousku, se zúčastnilo 43 skautek, skautů, světlušek a včel z Holandska, NSR, Švýcarska, Rakouska a Itálie ve věku od 7 do 17ti let. Tábor byl organizován a veden činovníky naší oblasti Holandsko. V prvním týdnu jsme postavili dívčí a chlapecký tábor, polní kuchyni, jídelnu, stoužár, na němž se třepetaly vlajky československá, holandská a rakouská, táborovou bránu, táborový kruh s totémem a řadu dalších menších táborových staveb. Druhý týden byl věnován hlavně výuce a skautským zkouškám. Většina nováčků složila nováčkovskou zkoušku, "ostřílení" táborníci potom zkoušku skauta I. stupně. Byla složena též celá řada nejrůznějších odborných zkoušek, z nichž za nejcennější považují odborku "Rodná řeč". Ve třetím týdnu byly na programu hry, výlety a zpěv. Samozřejmě, že se program v jednotlivých týdnech prolínal, takže na př. bratr Jan byl s výukou mateřštiny a dějepisu zaměstnán po celé tři týdny tábora. Užili jsme si též koupání, pozorovali jsme zvěř, naučili se morseovku, stříleli jsme lukem, lasovali, kreslili. Kdybych Vám chtěl vše vypsát, musel bych mít k dispozici mnohem více místa. A stejně bych asi na něco zapomněl, jako na příklad na sportovní olympiádu či na olympiádu ve skautských disciplínách, na noční hry, na táboráky nebo na nedělní polní mše sv., které pro nás sloužil v českém jazyce pan farář, žijící v 60 km vzdálené rakouské vesničce.

Všechny děti odjížděly po třech týdnech tábora domů ke svým rodičům, kterým bych chtěl připomenout, že k tomu, abychom v těchto dětech zachovali lásku k naší české a slovenské vlasti, abychom zdokonalili jejich znalosti mateřštiny, abychom probudili jejich hrdost na to, že jsou Čechy a Slováci, abychom z nich vychovali dobré skauty - k tomu je doba tří týdnů příliš krátká. Potřebujeme Vaši pomoc a spolupráci, vážení rodiče, během celého roku. Neříkejte, že pro své dítě nemáte čas. Vždyť my - skautští činovníci - si i pro Vaše dítě čas najdeme!

Chceme pokračovat v pravidelných srazech všech světlušek, včel, skautů a skautek z naší oblasti, pokusíme se i v budoucnu vydávat pro ně náš oblastní skautský časopis "STŘEŽKA", chceme již nyní začít s přípravami našeho tábora v roce 1977. Chtěl bych Vám jen připomenout, že pro přijetí na tento tábor je stanoveno několik podmínek, z nichž kromě dobrého zdravotního stavu dítěte jsou nejdůležitější: dobrá znalost mateřštiny, přítomnost dítěte na táboře po dobu celého trvání tábora, t. j. od prvního do posledního dne a účast

na našich pravidelných oblastních srazech (vždy jednou za 2 měsíce).

Závěrem bych se chtěl obrátit na všechny staré české a slovenské skauty, i na ty, kteří se skautskou ideou sympatizují, třeba dříve sami aktivně neskautovali. Nechcete nám - činovníkům - trochu pomoci? Naše skautská činnost, příprava srazů, vydávání časopisu, příprava táhora i účast na něm, vyžadují mnoho času. Připravujeme oblastní schůzku činovníků. Máte-li o ni zájem, napište nám. Rádi Vás mezi sebou přivítáme.

Se všemi světluškami, vlčaty, skautkami i skauty se těším na shledání na našem příštím oblastním srazu a přeji jim hodně úspěchů v začínajícím školním roce. Tisknu jejich levice. Všechny ostatní srdečně zdravím,

Váš

Radek

v'dce oblasti Holandsko

BUDE VÁS ZAJÍMAT

*** REGISTRACE PŘÍSLUŠNÍKŮ a příznivců čs. strany národně-socialistické v exilu.** Strana obnovuje činnost v exilu - v západní Evropě, ve Spojených státech a v Kanadě. Činí tak poté, kdy ostatní strany /sociálně-demokratická, křesťansko-demokratická a "komunistická opozice"/ tak již učinily daleko dříve. Program a cíl bude vyhlášen u příležitosti jubilejní oslavy 80 let trvání strany, která bude ve Vídni ve dnech 27.-30.května 1977. Zájemci o pravidelné informace se mohou písemně hlásit na adrese "Čs. strana národně-socialistická v exilu, Postfach 860604, D-8 München 80, BRD.

*** ČS. KOMPONISTU JOSEFA STELIBSKÉHO,** který tragicky zahynul v USA, uctí jeho bývalí spolupracovníci v Mnichově. Připravují pořad z jeho písní a hudební tvorby. Mv na zadní straně tohoto čísla OKNA uveřejňujeme jeho foxtrot "Kosí fox".

* OPUS BONUM pořádá "VI. akademický týden ve dnech 13.-19. září 1976 v Hunfeldu u Fuldy, na ústřední téma "Obnova kulturní, náboženská a národní". Adresa: D-6418 Hünfeld b. Fulda, Haus der Oblaten, Klosterstrasse 5.

* V OBORECH VČELÁŘSTVÍ, ČINČILY, MOTÝLI a BEZPEČNOST V DOPRAVĚ pracuje krajan Ing. Jan Fráňa, Edificio Equitativa Avda, Marítima del Norte, Las Palmas de G. C. Spain. Pan Ing. Fráňa má zájem na spolupráci s ostatními krajany. Každému odpoví.

* DOSTANETE NÁVŠTĚVU Z ČESKOSLOVENSKA? Dohodli jsme pro Vás velmi výhodný tarif pojištění těchto osob - 1 gulden denně. Pošlete částku 3 guldeny na naše postgíro, pošleme Vám formuláře.

* MÁME NOVÉ ČÍSLO POSTBUSU. Poznamenejte si: 244. Číslo telefonu zůstalo nezměněno.

* ÚŘEDNÍ PŘEKLADATELKA, paní Henneman-Kyjevská, Valeriusstr. 32, Den Haag, má nové telefonní číslo: 070-450740.

* NOVÝ ČESKO-HOLANDSKÝ A HOLANDSKO-ČESKÝ SLOVNÍK byl podle objednávek a předplatného rozeslán. Upozorňujeme na náš inzerát na předposlední straně tohoto čísla!

* V DEN HAAGU ZEMŘELA naše veliká příznivkyně, milující naši zemi, paní C. M. van Beek, v pozhnaném věku 92 let. Ve svém bytě měla mnoho uměleckých předmětů ze všech koutů naší vlasti.

* V SOBOTU DNE 17. ČERVENCE vysílala hlavní holandská rozhlasová stanice Hilversum I. dvouhodinový pořad nazvaný "Twee uur Tsjechoslowakije - Muziek en wat verhalen over het alledaagse en het culturele leven". V tomto pořadu účinkovali Dr. Karel Remeš, Pavel Šorm, Josef Staněk a Kees Merks, plynně hovořící česky. Podle ohlasu byl pořad sledován s nejtětším zájmem mnoha posluchači.

* ŘEDITEL NAARDENSKÉHO MUZEA, p. H.H.J. Heule, je vlastním umělecké galerie v Amsterdamu, Keizersgracht 330, kde pořádá do 1. října 1976 expozici obrazů, akvarelů, litografie a j. umělců Nico Eekmana, Mathieu Wiecman, Aart van Dobbenburgh a Cornelis Vreedenburgh. V jiném poschodí je stálá výstava československých umělců - jejich obrazů, grafiky, loutek a jiných uměleckých předmětů. Galerie je otevřena od pondělka do pátku od 11,30 do 16,30 hodin.

* ČESKOSLOVENSKÝ PORADNÍ SBOR v západní Evropě pořádá ve dnech 16.-17. října 1976 symposium k uctění památky novináře Karla Havlíčka Borovského, který zemřel před 120ti lety /nar. 31.10.1821, zemřel 29.7.1856 v Praze/. Vážní zájemci o toto symposium se sejdou v uvedených dnech v obci Feldthurns u Brixenu v severní Itálii /Jižní Tyroly/.

KAM NA DOVOLENOU (dokončení)

Pro ubytování v Zell am See doporučujeme český penzion MILAN-ZELLERMOOS s moderně zařízenými pokoji se sprchami a hlavně s výbornou českou kuchyní. Mimo sezonu - t.j. z jara a na podzim, kdy je zde stálé počasí - poskytuje majitel penzionu krajanům slevu. Denní cena pokoje s polopenzí je asi 20 guldenů, v sezoně asi o 3 více. Psát a telefonovat /0943-6542-20246/ můžete česky a slovensky na adresu "Pension Milan-Zellermoos, A-5700 Zell am See, Oostenrijk. Každopádně pro nás, kteří žijeme v rovinatém Holandsku, je alpské Zell am See pro naše příští volná dny, v kterákoli roční době, velmi atraktivní. A tak tedy - na shledanou v penzionu Milan-Zellermoos!

Dr. Kučera

I v i u p t 'ch

NOVÝ slovník

česko-holandský a
holandsko-český

Autoři Krijt/Krijtová.
Rozměr 9,5 cm x 13,5 cm.
13.000 hesel.
+ 400 stran.
Přehled nepravidelných
sloves.

Prodejem slovníku byla pověřena prodejna knih

AMICO * postbus 66 * VAALS

Poukaz peněz na uvedenou adresu /POSTGIRO 3136783/ je
považován za automatickou objednávku.
Informace telefonicky večer na č. 04454 - 2222.

CENA j 15,90 + výlohy j 0,60

Nabštívte v Holandsku

jedinou českou kavárnu, restauraci a vinárnu
v provincii LIMBURG

RESTAURANT
— BRAVE SOLDAAT SCHWEIK —
ORIGINEELE TSJECHISCHE SPECIALITEITEN

ve středu města ROERMOND na Neerstraat 38
blízko náměstí

PRJ české muzice
domácí kuchyni
plzeňské dvanáctce

budete určitě spokojeni. Tel. 04750-16993

Koší fox.

(Zpíval kos fistulí)

Fox-trout z filmu: "Artura a Leontýna."

Národní-film. Režie J. M. Krámský.

Slova: K. MELÍŠEK J. MOTTL Hudba: JOS. STELIBSKÝ.

Tempo di Foxtrot.

1. Kos se za ko - si - ce ná - li - tal.
 2. Ko - si - ce to si - ce vě - de - la.
 3. Proč tou - pí - ceš, svý - zo - bí - ček má,
 než ji máš. Šá - tě na - chý - tal.
 Ze ji par - ul tou - ba pře - de - la,
 to pro - to, že rád si za - spi - vá.

Sot - va - že jen pip, zrní - zo - la jak křep.
 a - le od - má - tin, a zas od - li - tla.
 Ne máš - to - sti, sa - mou ra - do - stí,
 v - se stín už pře - dem po - tá - tal.
 „Šá - ku, dá - mo, to se ne - de - la“
 že se na svět čar - ně ze - di - vá. Zpí - val

Refrain
 (bisectus ad lib.)
 kos ko - si - ci fi - stu - li, le se

Dva velké filmy sezony 1940-41 a hudbou a hřibou Jos. Stelibského: A. LEONTÝNA Pálmeční tango Kosi fox SĚSTÍ PRO DVA Praha je krásná Zpívám hvězdám Cekám jen na tebe Josefina Láská hvězdy snáší s oblaků

*Pýlko v májích vyhá-
 ních po K. I. Ša, jakoz
 i pro spín - a klaustru,
 a u n v orch.
 Objednajte si ihne!*

k ni dnoe ve - šer při - tu - li, že při -
 jde ve fra - ku stí - ka - los v ro - kas - ku, sta - ko -
 vos, že až o - tá vy - ku - li. U ko - sí tak, ja -
 ko u li - di, když se dva mí - ka - pí, ne - stí -
 di, zpt - va - bí dvoji hlas - ňá, a - že tak ú - šas -
 zeb, že jim to i li - di zá - vi - di.

Fine.
 D.C.